

MAGAZÍN

č. 29 | červen 2024

 NEMOCNICE
ŠUMPERK

ZÁHADNÝ SVĚT
MIKROORGANISMŮ

str. 9

DEN GOLFU
S NEMOCNICÍ ŠUMPERK

str. 22

UMĚLÁ INTELIGENCE DOKÁŽE
ZKRÁTIT VYŠETŘENÍ
MAGNETICKOU REZONANCÍ

str. 25

PŘÍSPĚVKY PRO ROK 2024

VZP nabízí i v roce 2024 řadu finančních příspěvků, kterými chceme přispět ke zdraví, dobré kondici i větší pohodě našich klientů. Na www.vzp.cz/vyhody zjistíte, co zajímavého můžete získat.

POHYB

Příspěvek na pohybové a sportovní aktivity dlouhodobého charakteru pro všechny věkové kategorie (dětem **až 2 000 Kč**, dospělým **1 000 Kč**).

OČKOVÁNÍ

VZP přispívá dětem i dospělým na očkování proti virovým i bakteriálním onemocněním, klíšťové encefalitidě nebo na cestovní očkování.

PREVENCE

Příspěvky na komplexní onkologickou prohlídku (**3 000 Kč**), ultrazvukové vyšetření prsou (**500 Kč**), vyšetření kožních znamének (**500 Kč**), dentální hygienu (**1 000 Kč**), odvykání kouření (**2 500 Kč**) nebo rehabilitační aktivity (**2 000 Kč**).

PODPŮRNÉ PROGRAMY

Příspěvky na zkvalitnění života s nemocí: dietní programy (**až 12 000 Kč**), při diagnóze diabetes mellitus (**6 000 Kč**), příspěvek na paruku (**2 000 Kč**), kognitivní pomůcky (**1 000 Kč**) nebo na zvýšení psychosociální podpory (**5 000 Kč**).

DÁRCI

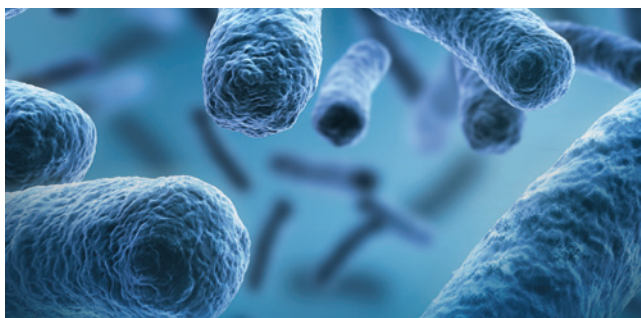
Aktivní dárci krve, plazmy, krevních destiček nebo kostní dřeně mohou využít příspěvek **3 000 Kč** na rehabilitační či rekondiční aktivity nebo příspěvek **1 000 Kč** na dentální hygienu. Neaktivním dárcům přispíváme **500 Kč** na regeneraci a podporu zdraví.

K PORODU A PO PORODU

Pro těhotné ženy a maminky do 12 měsíců od porodu máme příspěvek **5 000 Kč** na nejrůznější vyšetření, aktivity a nákup potřeb pro miminko a na podporu kojení. Pro předčasně narozená miminka máme příspěvek **3 000 Kč**.

OBSAH

Modrý duben	4
Mezinárodní den sester	5
Kůži máte jen jednu	5
Co je u nás na porodnickém oddělení nového?	6
Překonejte novou trasu: 6. ročník běžeckého závodu ŠumpeRUN	7
Není žádná planeta „B“	7
XXXII. alergologické dny	8
Záhadný svět mikroorganismů	9

Nová recepce na centrálním příjmu	10
Společnou prevenci proti drogám	10
Pracovním životem jsem příjemně „proplula“	11
„Nemocnici považují za nepostradatelný pilíř jistoty v našem regionu,“ říká starosta Rapotína Mgr. Bohuslav Hudec	13
Nový konziliární podpurný a paliativní tým zkvalitní péči o vážně nemocné pacienty	16
Možná nikdo jiný nepomůže, musíte to být VY	17

V naší porodnici mohou maminky nově rodit třeba i na gauči	18
---	----

Děkuji šumperské nemocnici za to, že mě vrátila zpět do života	20
---	----

Den golfu s Nemocnicí Šumperk	22
-------------------------------------	----

V Olomouci jsme otevřeli novou kliniku MAPO care	24
---	----

Umělá inteligence dokáže zkrátit vyšetření magnetickou rezonancí	25
---	----

„Tolerance a andělů není nikdy dost“ říká po padesáti letech služby v šumperské nemocnici prim. MUDr. Fügner mladší	27
---	----

**NEMOCNICE
ŠUMPERK**

Nekuřácká
nemocnice

Vydává Nemocnice Šumperk a.s.
Nerudova 640/41, 787 01 Šumperk
IČO: 47682795
Vychází 4 × ročně.
Toto číslo bylo vydáno 1. června 2024.
Evidenční číslo: MK ČR E 23591
E-mail: magazin@nemocnicesumperk.cz
Web: www.nemocnicesumperk.cz
Foto: archiv Nemocnice Šumperk

Modrý duben

Na semináři v knihovně se účastníci dozvěděli mnoho zajímavých informací o poruše autistického spektra

Asi nikomu neuniklo, že měsíc duben je spojen s autismem. A naše nemocnice se společně s MAPO academy do osvětové dubnové kampaně zapojila velmi aktivně. Nejen že jsme 2. dubna navštívili budovu našeho centrálního příjmu na modro, ale také jsme v Knihovně TGM v úterý 16. dubna uspořádali setkání Život s autismem, jež bylo určené všem, kterých se toto téma jakkoliv týká. V rámci setkání vystoupila speciální pedagožka Bc. Lenka Šilhanová, ředitelka Dětského klíče

Ing. Věra Nedomová, osobní asistentka Iva Macurová a v neposlední řadě i maminka syna s autismem Lenka Čermáková, DiS. Všem jmenovaným velmi děkujeme za jejich poutavé povídání. Krásným uzavřením tohoto tématu je video, jež nám zaslaly děti z Veselé školky Šumperk a které můžete zhlédnout na našich sociálních sítích. V modrých tričkách nazpívaly píseň „Není nutno“, a vyjádřily tak rovněž podporu všem, kdo se potýkají s poruchou autistického spektra.

K příležitosti Světového dne porozumění autismu jsme „oblékli“ do modré budovu našeho centrálního příjmu

Mezinárodní den sester

Letos jsme si k Mezinárodnímu dni sester připravili něco speciálního! V sobotu 11. května jsme se sešli v šumperském divadle na představení Ženy na pokraji nervového zhroucení, které bylo vyhrazeno pouze pro zaměstnance nemocnice. Jelikož si vážíme náročnou práci nejen našich sester, ale všech kolegů, rozhodli jsme se jim poděkovat formou volných vstupů. A to jak pro ně, tak pro jejich blízké.

Naše snaha se setkala s úspěchem – divadlo ten večer praskalo ve švech. Večer zahájili proslovem a poděkováním předseda představenstva Nemocnice Šumperk, JUDr. Martin Polach, a náměstkyně pro nelékařské zdravotnické profese, Mgr. Monika Žaitliková. Komedii jsme si pak všichni náramně užili. Jsme moc rádi, že jsme mohli touto cestou ukázat (nejen) našim sestřičkám, jak moc si jich vážíme.

Kůži máte jen jednu

Máte světlou kůži, která je náchylná ke spálení? Trávíte hodně času na slunci? Navštěvujete solárium? Máte v rodině případy kožních nádorů? Pak byste určitě neměli podceňovat prevenci rakoviny kůže a pravidelné kontroly. Naše nemocnice se každoročně zapojuje do Evropského dne melanomu a stejně tomu bylo i letos. Na pondělí 6. května byly připraveny 2 ordinace, do kterých se mohli zájemci předem objednat na kontrolu znamének. A jelikož byly termíny tradičně do 2 hodin od zveřejnění „rozebrány“, vyhradili jsme ještě jednu další ambulanci pro neobjednané pacienty.

Celkem naši lékaři ten den zkontrolovali 110 pacientů a velmi pozitivní zprávou je, že nedošlo k žádnému záchytu melanomu. Každý z vyšetřených pacientů navíc obdržel slevu na opalovací přípravky do naší lékárny, aby s přicházejícím sluníčkem mohl svou pokožku chránit ještě lépe.

Co je u nás na porodnickém oddělení nového?

Na všech odděleních i v ambulancích naší nemocnice se neustále snažíme zkvalitňovat služby, které pacientům nabízíme. Stejně je tomu tak i na porodnickém oddělení.

Nový nadstandardní pokoj: Na konci února jsme dokončili rekonstrukci dalšího nadstandardního pokoje, celkem jich porodnické oddělení nabízí pět. Nový nadstandardní pokoj vznikl z původní jídelny. Tu jsme mohli zrušit díky pořízení termoboxů, ve kterých je už více než dva roky strava maminkám podávána přímo na pokojích. Přebudováním prostoru jídelny se podařilo zvýšit nejen lůžkovou kapacitu oddělení, ale i komfort rodiček. Standardní pokoje jsou navíc vybaveny maximálně dvěma lůžky a personál je obsazuje postupně. V případě, že budou všechny nadstandardní pokoje obsazeny, budete mít i tak dostatek soukromí.

KTG speciální centrální monitorovací systém: Ten lékařům umožňuje z jakéhokoli místa sledovat na iPadu srdeční akci plodu i frekvenci a intenzitu děložních stahů. Přístrojová novinka přišla na 1,5 milionu korun a byla financována v rámci projektu REACT-EU. „Kardiotokografické sledování je standardní součástí monitorace plodu, a to jak ke konci těhotenství, tak během samotného porodu. Díky nově pořízenému monitorovacímu centrálnímu systému máme prakticky kdykoliv a z každého místa on-line přístup na jakýkoliv kardiotokografický záznam, který se natáčí v naší porodnici. A tím máme v podstatě dokonalý přehled o průběhu porodu a o stavu miminka,“ vysvětluje primář gynekologicko-porodnického oddělení MUDr. Karel Huml.

Dřevěné hřebeny a pozitivní afirmace: Jde o jednu z akupresurních technik, v jejímž rámci tlačí jemné hroty hřebenu na akupresurní body v dlani a pomáhají odvést pozornost jiným směrem a tlumit vnímání porodních bolestí. Tuto techniku na porodním sále kombinujeme s takzvanou pozitivní afirmací. Afirmace jsou psychologicky ověřené pozitivní fráze, které pravidelným opakováním zpochybňují a rozrušují stávající negativní myšlenky. Afirmace nejen při porodu, ale i v průběhu těhotenství ženu pozitivně naladí, pomohou jí soustředit se na sebe a miminko a v neposlední řadě upevní její sebedůvěru.

Překonejte novou trasu: 6. ročník běžeckého závodu ŠumpeRUN

Běžecká komunita Šumberska a okolí se může opět těšit na již 6. ročník závodu ŠumpeRUN, jenž se uskuteční v sobotu, 14. září 2024. Letošní ročník bude trochu odlišný díky upravené trase, která vznikla v důsledku rekonstrukce v historickém centru města. O zajímavá místa na trati ale závodníci nepřijdou. Startovní a cílový oblouk se přesune na náměstí Svobody před hotel PERK a obchodní akademií.

Kromě závodu samotného se můžete opět těšit na bohatý doprovodný program, ve kterém nebude chybět ani Nemocnice Šumperk. Ta je i letos hlavním partnerem akce, jejímž cílem je podpořit zdravý životní styl a aktivní pohyb mezi obyvateli Šumperka a jeho okolí.

Už nyní máte možnost přihlásit se do některé z kategorií:

- Hlavní závod na 10 km
- Závod na jedno kolo 3,33 km
- Štafetové závody 3 x 3,33 km
- Dětské závody se školním pohárem

Závod je otevřen pro širokou veřejnost – od těch, kdo běží pro výhru, přes rodiny s dětmi až po ty, kteří si chtějí užít přátelskou sportovní atmosféru bez ohledu na výsledek. Není to pouze o sportovním výkonu, ale také o sdílení radosti z pohybu a aktivního životního stylu. Připojte se k nám a zažijte jedinečný závod v srdci Šumperka. S novou trasou, novými výzvami a přátelským prostředím vás čeká nezapomenutelný zážitek.

Není žádná planeta „B“

V pátek 19. dubna se v parku za vilou Doris uskutečnil každoroční Den Země. Letošním tématem bylo motto Plasty vs. planeta a pro malé i velké návštěvníky byla přichystána spousta zajímavých aktivit. Jednou z nich bylo i stanoviště naší nutriční terapeutky, která si pro účastníky připravila mimo jiné poradenství o výživě, měření hmotnosti, vědomostní hry a další. K tématu jsme si připravili obrázkovou prezentaci toho, jaké odpady u nás v nemocnici třídíme. Akce byla bohužel z důvodu nepříznivého počasí ukončena předčasně, ale o to více se těšíme na příští ročník!

Stanoviště Nemocnice Šumperk na Dni Země

XXXII. alergologické dny

Ve dnech 5. a 6. dubna 2024 byl hotel Dlouhé Stráně dějištěm XXXII. Šumperských dnů alergologie a klinické imunologie a naše nemocnice se stala generálním partnerem této unikátní vzdělávací akce s dlouholetou tradicí. Spolu s MAPO academy se rovněž podílela i na odborném programu, kdy jak pro lékaře, tak pro všeobecné sestry připravila samostatné workshopy věnované kardiopulmonální resuscitaci (KPR), což plně zapadalo do děje konference, jež nesla podtitul Akutní a naléhavé. Účastníci přivítali možnost osvojit si praktický nácvik nepřímé srdeční masáže i zacházení s ambuvakem a využili přítomnosti zdravotníků našeho oddělení anestezie, resuscitace a intenzivní péče, kteří zodpovídali řadu dotazů směřujících k poskytování první pomoci. Děkujeme primářům MUDr. Josefu Čiklovi a MUDr. Mariánu Olejníkovi, MBA, vedoucí sestře ARIP Mgr. Veronice Štěpánové a její kolegyni Kláře Vítkové, DiS. za jejich praktické rady a vedení workshopů.

Dvoudenní konference byla zahájena jejich protagonisty MUDr. Pavlem Brožem a MUDr. Karlem Černým, kteří se starají dlouhodobě a s osobním nasazením nejen o odborný program, ale i o celkově hladký průběh konference, za což jim náleží nemalé poděkování. Jako generální partner měla naše nemocnice možnost se představit ústy předsedy představenstva, JUDr. Martina Polacha, který ve svém úvodním vystoupení shrnul dosažené výsledky druhého největšího poskytovatele zdravotní péče v Olomouckém kraji od roku 2015 až po současnost.

Auditorium přijalo s uznáním informace o dosavadním rozvoji nemocnice i realizaci výjimečných projektů, z nichž některé jsou prvními v České republice i ve střední Evropě. Věříme, že na takto navázané partnerství budeme moci rozvíjet při dalších ročnících.

Záhadný svět mikroorganismů

Ať již chceme, či ne, mikroorganismy jsou běžnou součástí světa, ve kterém žijeme. A je to svět mnohdy fascinující nejen pro naše kolegy z mikrobiologické laboratoře. Důkazem toho byl zaplněný sál Vlastivědného muzea v Šumperku, v němž jsme v úterý 2. dubna slavnostně zahájili výstavu nazvanou Záhadný svět mikroorganismů.

Největší poděkování samozřejmě patří našemu kolegovi z mikrobiologické laboratoře, který je autorem celé výstavy. Dále pak paní primářce MUDr. Ericc Czyžové, jež na vernisáži odprezentovala velmi zajímavé informace z mikrobiologického světa. Celé odpoledne příjemně doplnil hudební program Tria Rakuka. Děkujeme a těšíme se zase příště.

Cannibals

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ NA

S BASEBALLEM

8. 9. 2024 HŘIŠTĚ TEMENICE

GENERÁLNÍ
PARTNEŘI:

Nová recepce na centrálním příjmu

Centrální příjem je srdcem naší nemocnice. Každý pacient, který vyhledá naši péči, přes něj zpravidla prochází. A protože se neustále snažíme zlepšovat naše služby a zvyšovat komfort pacientů, rozhodli jsme se zde udělat úpravy. Vybudovali jsme novou recepci s uzavřenými přepážkami, aby měli příchozí

pacienti při komunikaci s naším personálem větší soukromí. Navíc jsme je opatřili červenými a zelenými světly – vlastně takovým semaforem, který říká, zda je na dané přepážce zrovna volno, nebo je obsazená. Věříme, že tento krok vám vaši návštěvu u nás zase o něco zpříjemní.

Společnou prevencí proti drogám

Takřka jedna třetina obyvatel ve věku od 15 do 64 let vyzkoušela nějakou drogu. Nejen tato skutečnost vedla k uspořádání odborného semináře Společnou prevencí proti drogám, jehož pořadatelé se staly spolek Bezpečný Šumperk spolu s MAPO academy a Nemocnicí Šumperk, za účasti Policie ČR a Národní protidrogové centrály.

Zaplněný kongresový sál se z úst odborníků dozvěděl, jaké jsou aktuální problémy na drogové scéně, jaké jsou možnosti detekce a zejména prevence i jasné důvody k rezervovanému přístupu k liberalizaci drog v době, kdy již neexistuje rozdíl mezi tzv. měkkými a tvrdými drogami. Děkujeme všem přednášejícím za představení problematiky a za čas věnovaný přípravě i bohaté diskusi.

Pracovním životem jsem příjemně „proplula“

Paní Augusta Andršová pracuje v naší nemocnici už neskutečných 41 let. Jak sama říká, za tu dobu nezažila žádné velké výkyvy, pracovním životem zkrátka příjemně „proplula“. Na podzim se chystá odejít do zaslouženého důchodu, ale ještě než se tak stane, poprosili jsme ji, aby se s námi podělila o svůj příběh.

Paní Augusta Andršová pracuje v naší nemocnici už neskutečných 41 let

■ Jak jste se k Vašemu povolání dostala? Byla v tomto oboru u Vás nějaká rodinná tradice?

Vůbec ne, já jsem ze statku. (smích) Oba moji rodiče byli vystudovaní zootechnici, dvě sestry chodily na ekonomku, jedna na zemědělkou a bratr je zedník. Takže tomuto oboru se věnuji jen já.

Vše začalo na základní škole. Tehdy jsem vůbec nevěděla, co bych mohla dělat. Říkala jsem si, že by mě bavilo být třeba zdravotní sestřičkou nebo kuchařkou. Paní učitelka, která měla na starosti vzdělávání, si ale tehdy všimla, že navštěvuji přírodovědný, fyzikální a chemický kroužek, a nabídla mi, zdali nechci zkusit přijímací zkoušky na školu laboranta. A já jsem si řekla „proč ne“. Tenkrát byly ještě umístěnky, takže si každý okres řekl, kolik pracovníků dané profese by potřeboval. A okres Šumperk měl zájem o dva laboranty. Takže i když se nás odtud hlásilo asi osm, tak jsme věděli, že dostat se mohou jen dva. A já jsem měla teda to štěstí, že jsem se dostala.

Hematologie, kterou jsem si zvolila, mě bavila od úplného začátku. Dělal jsem tehdy i odbornou práci s jedním panem docentem. Byl to pro mě zážitek, v té době ještě nebylo téměř žádné vybavení, ale pan docent měl snímky z elektronového mikroskopu. To bylo něco neskutečného, vidět buňky trojrozměrně.

Moc mě to bavilo a tehdy jsem si řekla, že bych se chtěla dostat na hematologii na transfuzní službu. A to se mi i splnilo – když jsem školu dokončila, transfuzní služba zrovna nabírala nové pracovníky, a já jsem se dostala. Tam jsem začala, a tu práci dělám dodnes. A teď, před odchodem do důchodu, musím říct, že to byla dobrá volba. Prožila jsem si to moc hezky a bavilo mě to. (Pozn. redakce: Transfuzní služba tehdy společně s nemocnicí spadala pod Okresní ústav národního zdraví, v průběhu času se vlastnictví společností měnilo a paní Andršová dnes spadá pod centrální laboratoř Nemocnice Šumperk.)

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 11 >

Tým centrální laboratoře začal nedávno psát svou novou kroniku a hned druhou stranu věnoval paní Augustě Andršové

■ Jakých změn jste si za dobu Vašeho působení v nemocnici všimla?

Musím říci, že změnu vidím nejen ve vědě, ale i v přístupu pracovníků. Téměř všechny kolegyně, které se mnou tehdy na „transfúzce“ začínaly, dělaly tuto práci až do důchodu. Nikdo moc neodcházal. Dnes je ale doba jiná, mladí musí řešit daleko více věcí. My jsme tehdy například věděli, že dostaneme družstevní byt. Dneska ale příliš jistoty nejsou, proto jsou mladí dravější, někdy, i když je práce baví, tak pokud za ni nedostanou adekvátně zapláceno, raději odejdou, třeba i do jiného oboru. To jsem já naštěstí nikdy nemusela řešit.

A co se týče vědy, ta šla samozřejmě neskutečně dopředu. Pamatuji první analyzátor na počítání bílých krvinek, takový úplně nejjednodušší. Jinak jsme ale všechno dělali pod mikroskopem, v komůrkách, srážení krve se dělalo ve vodní lázni, sami jsme si vyráběli skleněné háčky z takových trubiček nad kahanem a se stopkami v ruce jsme tahali vlákénko až se srazilo a odečítali jsme z tabulek... to byly začátky, kdy nebylo skoro nic. Věda za ty roky obrovsky poskočila a nikdo z mladých kolegů si dnes neumí skoro ani představit, že mu výsledek nevyplivne analyzátor, ale že by k tomu musel svépomocí dojít prostřednictvím nějaké chemie, míchání barviček nebo počítání a mikroskopu. (smích)

■ Mnoho let jste byla vedoucí centrální laboratoře. Co je na této pozici nejtěžší?

Je to samozřejmě velká zodpovědnost. Pro mě osobně bylo nejtěžší, když jsem jako vedoucí musela řešit mezilidské vztahy. Všechno ostatní – něco objednat, zařídit, nechat opravit – je jen o tom, jak si to člověk zorganizuje. Ale když se pohádají dva kolegové mezi sebou, opravdu to drhne, a vy to máte nějak

řešit, jsou to ty nejhorší chvílky, které člověka ve vedoucí funkci podle mě potkají. Když to mezilidsky nefunguje. Protože každý může mít svou pravdu, vidí to ze svého úhlu, a vy máte být ten, kdo to nějakým způsobem rozsoudí. Nikomu neublížit a vyřešit to ke spokojenosti všech, je nejtěžší. Přece jen je nás tu na oddělení v současnosti pětadvacet, takže přirozeně k nějakým sporům čas od času dochází. Ale také musím říct, že se nám to vždy podařilo nějak vyřešit.

■ Co byste poradila člověku, který se zrovna rozhoduje, jakou práci bude dělat, a přemýšlí o povolání zdravotního laboranta?

Řekla bych mu, že se musí rozhodnout sám. Ať se přijde podívat k nám do laboratoře, jakou práci tu děláme, a řekne si sám pro sebe, zdali by ho to zajímalo a chtěl by to dělat také. Protože pokud člověk sám nebude cítit, že to chce dělat, tak může být sebelepší prostředí, ale nepřitáhne ho. Práce vás musí zajímat a musíte v ní vidět smysl, protože jinak šťastní nebudete. Utečete a budete hledat jinde.

■ Jaké máte plány na důchod? Budete odpočívat nebo plánujete čas trávit spíše aktivně?

Manžel na podzim také odchází do důchodu, takže se těšíme na společně strávený čas. Máme už 5 vnučat, která k nám jezdí téměř každý víkend. Rádi jezdíme na vodu, na hory, máme rádi folkové a country festivaly, ale na nic z toho nebylo zatím moc času. Plánuji tedy aktivní odpočinek – už studuji stezku Českem, kterou by se mi také líbilo projít. Určitě nechci ležet doma, chci si to užít. (smích)

Na závěr bych ráda poděkovala všem spolupracovníkům laboratoře za jejich podporu a přátelství.

„Nemocníci považují za nepostradatelný pilíř jistoty v našem regionu,“ říká starosta Rapotína Mgr. Bohuslav Hudec

„Jezdívali jsme často s dětmi na kole ze Šumperka údolím Desné. Na začátku Rapotína se vždy děti zastavily u kraviček na pastvinách Výzkumného ústavu pro chov skotu, na druhém konci vesnice jsme cestou do Losin míjeli Rapotínskou sklárnu. Dnes nám takhle místa na trase chybí,“ vzpomínají s nostalgií mnozí pamětníci. Těžko bychom v té době také hledali rodinu, již by se v některé z místností nehoupal u stropu lustr vyrobený v Rapotínských sklárnách nebo na stole nestála váza či jiná skleněná ozdoba z Osvětlovacího skla Rapotín, jak se podnik později jmenoval. Takovou atmosféru jste ale mohli naposledy zažít před více než třiceti lety. Od té doby se mnohé změnilo, kravky najdete jedině na okolních kopcích, místo sklárny je malé muzeum, dnešní lustry vypadají také úplně jinak. Ale pěší nebo cyklistický výlet rapotínskými uličkami kolem řeky je dnes stejně zajímavý a lze ho jen doporučit.

Stejně zajímavá a mnohdy až překvapivá je i historie Rapotína. První osídlení je svázáno s kolonizací pohraničí v polovině 13. století za vlády přemyslovských králů. První doložený název zněl „Reypotendorf“. Vládu nad panstvím si pak stovky let předávala plejáda nejvýznamnějších českých rodů od Přemyslovců a Lucemburků až po pány z Lipé a ze Žerotína, od nichž koupili nakonec panství Lichtenštejnové. Od roku 1848 byl Rapotín svobodnou obcí. Do roku 1945 byl osídlen převážně německými obyvateli. S vrcholem hospodářského rozvoje Rapotína je spojeno jméno Ing. Gustava Oberleithnera, významného podnikatele a také starosty Šumperka. Po skončení II. světové války došlo k nucenému odsunu Němců a téměř k úplné obměně obyvatel. Rapotín zažil za dobu své existence období rozkvětu, ale také velmi těžké časy. Morové rány, války, čarodějnické procesy a čtyři velké povodně mezi roky 1897 a 1997. Zajímavé také je, že několikrát v historii byl Rapotín připojen k Šumperku a následně se zase osamostatnil, naposledy v roce 1990 a od té doby má definitivně vlastní samosprávu.

Dnes je Rapotín moderní a příjemné místo k životu s veškerým zázemím a infrastrukturou potřebnou pro více než tři tisíce stávajících obyvatel. O jejím současném rozvoji, dalších plánech, ale také o propojení a spolupráci s Nemocnicí Šumperk jsme si povídali se starostou obce Mgr. Bohuslavem Hudcem, který pracuje ve vedení obce již deset let a starostou je druhé volební období.

■ Jaký je pohled na obec Rapotín očima starosty v současné době?

Postavení obce do značné míry určuje její geografické umístění, z tohoto hlediska jsme tranzitní obcí. Na jedné straně sousedíme s regionálním centrem, jímž je město Šumperk, na druhé straně s velmi atraktivními Velkými Losinami a kousek za nimi začínají Jeseníky. Nechceme ale, aby se obcí jenom projíždělo, protože máme návštěvníkům co nabídnout. Samozřejmě se snažíme budovat obec zajímavou pro naše občany, a to pestrou nabídkou kulturních a sportovních aktivit a setkáváním například v obnoveném kulturním a informačním centru.

■ Které zajímavosti byste ukázal návštěvníkům z bližšího i vzdálenějšího okolí?

Pokud se zajímají o historii, pak bych doporučil novogotický kostel, na jehož obnovu jsme vynaložili jedenáct milionů z obecního rozpočtu ještě před „covidovým“ obdobím. K historii už patří také dříve velmi známé sklárny, jejich nejlepší doby si můžete připomenout v místním muzeu. Turisty v posledních letech láká k procházce lesem nově postavená rozhledna Bukovka. Rapotínem také procházejí cyklotrasy a cyklostezky směrem k Jeseníkům, zájemci si mohou zacvičit na několika hřištích pro workout, můžeme nabídnout hřiště na bikros a zájemcům o pravidelnou tělovýchovnou činnost celý areál TJ Jiskra Rapotín. Letos již také nově vybudované golfové, zatím tréninkové, hřiště. Po sportovním výkonu mohou doporučit

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 13>

Mgr. Bohuslav Hudec je starostou Rapotína už druhé volební období

občerstvení v některé z restaurací podél hlavní cesty, nebo odbočku do klidnějšího prostředí na Nové Domky.

■ **Co Vám dalo v obci v posledních letech nejvíce „zabrat“?**

Zmínil bych oblast známou jako „rapotínská stráň“. Svah byl ve velmi neuspokojivém stavu, vystaven erozi. Navíc zde bylo od sedmdesátých let minulého století dvacet let vojenské cvičiště sovětské armády. Bylo třeba provést dekontaminaci, pyrotechnický průzkum a základní zajištění svahu. Pak se zde několik let pořádaly závody terénních motocyklů. Dnes je ve spolupráci s Golf clubem Rapotín celá oblast zkulturněna, je zde odpaliště a plánuje se zatím šest golfových jamek. Nelehkým tématem je skládka odpadů. Každý může vidět, jaké „pohoří“ vzniklo na našem katastru za poslední léta. Chceme jít cestou založení spolku, který by provozoval centrální sběrný dvůr, a ve spolupráci s odbornou firmou maximálně třídít a zpětně využít co nejvíce surovin. Významný posun se nám podařil v energetické oblasti. Bioplynová stanice EFG Group dodává „zelené“ teplo pro celé sídliště.

■ **V historii Rapotína se můžeme dočíst, že obec zasáhly za posledních sto let hned čtyři ničivé povodně a mnoho jarních záplav. Jak se bráníte opakování rozsáhlé katastrofy, kterou si mnozí pamatují z roku 1997?**

Rapotín leží v záplavovém území tří řek. Desné, Losinky a Merty. S úlevou můžeme konstatovat, že jsme ukončili hlavní etapu protipovodňových opatření, která jsou jedna z největších v ČR, a dnes jsme ochráněni proti stoleté vodě. V obci můžete vidět hráze, plochy pro rozliv a nové mosty. Čeká nás ještě společně dobudovat opatření v sousedních Vikýřovicích, například nový most u Jirsáka. Investice celkem dosáhnou výše stovek milionů korun.

■ **Jaké projekty chystáte pro své občany i návštěvníky v dalších letech?**

Jedním ze záměrů je obnova koupaliště a vybudování nového biokoupaliště s veškerým potřebným zázemím. Rádi bychom také dále rozvíjeli svazkové školství, jež je ojedinělé v celé ČR. Chceme udržet provoz železnice Desná, kterou jsme spojenými silami Svazku obcí údolí Desné obnovili po již zmíněné ničivé povodni 1997.

■ **Nemocnice Šumperk v rámci společenské odpovědnosti firmy zahájila v minulých letech spolupráci také s obcemi Svazku obcí údolí Desné. Jak tuto spolupráci vnímáte ve Vaší obci?**

Spolupráce a podpory si vážíme v rámci svazku, a samozřejmě i v naší obci. Je to významný přesah základního poslání nemocnice. Tímto programem vstoupila Nemocnice Šumperk do oblasti prevence, což mně osobně připadá velmi významné a zatím ojedinělé. Je to krásný příklad propojování lidí a aktivit našeho regionu. Stále ještě není úplně obvyklé, aby firmy z vlastní iniciativy přišly s takovou nabídkou, kterou samozřejmě rádi využíváme. Podpora směřuje prioritně k mládeži a do pohybových aktivit, což je logické jako podpora zdravého životního stylu a prevence negativních jevů jak zdravotních, tak i společenských. Občané Rapotína tuto podporu vnímají a velmi oceňují.

■ **Do kterých konkrétních činností podpora Nemocnice Šumperk v Rapotíně směřuje?**

V oblasti sportu je to především TJ Jiskra Rapotín. Kromě fotbalového oddílu zde působí rovněž volejbal, tenis a pravidelné cvičení žen. Nemocnice však podporuje také další aktivity, které mají pozitivní dopad na život v Rapotíně. Významně například golfovou mládež v nově založeném klubu. Tím se

otevřít možnost hrát golf v podstatě komukoliv, kdo by se chtěl tomuto sportu věnovat. V kostele a kulturním centru se pořádají koncerty v rámci Klášterních hudebních slavností, jejichž hlavním organizátorem je rodák z Rapotína MgA. Roman Janků. Další podpora pak směřuje k občanským iniciativám, k pořádání plesů a místních slavností. To vše se velmi pozitivně projevuje na životě všech obyvatel obce.

■ **Jak vnímáte Nemocnici Šumperk a její službu občanům regionu z pozice starosty velké sousední obce?**

V posledních letech vnímám významný posun a rozvoj nemocnice. Areál se za posledních několik let zcela proměnil. Nově vybudovaný pavilon R a další opravené budovy a udržované parkové plochy zcela změnil atmosféru pro pacienty i návštěvy. Co se týká zdravotní péče, považují naši nemocnici za nepostradatelný pilíř pro občany tohoto regionu a vnímám také snahu o rozšíření oborů a poskytované péče. Musíme si uvědomit, že jsme vzdáleni hodinu jízdy od Fakultní nemocnice Olomouc. V tom je náš kraj specifický a bez kvalitní zdravotní péče si neumím další rozvoj regionu vůbec představit.

■ **Na závěr mi dovolu položte osobní otázku. Práce starosty je plná světlých okamžiků, ale má také své stinné stránky. Jak se vyrovnáváte s těmito dvěma protichůdnými aspekty Vaší role?**

Přestože jsem právník a stále se věnuji advokacii, uvědomuji si, že práce starosty mi přináší konkrétnější a viditelnější výsledky než advokacie. V advokacii nenacházím takové hmatatelné výsledky jako při „starostování“. Z této pozice vidím konkrétní výsledky, což mi dodává novou motivaci k další práci. Mám možnost přispívat k lepšímu životu našich občanů prostřednictvím přípravy a realizace nových investic, stejně jako organizací spolkových aktivit pro všechny věkové skupiny obyvatel. V Rapotíně pracuje 24 spolků, je radost jejich aktivity podporovat. Stinnou stránkou mé práce je především to, že starosta nezná pracovní dobu. V českých podmínkách je běžné, že se stává „veřejným majetkem“ a musí být všude, a také nese za vše odpovědnost. Dokonce i za to, co přímo nemůže ovlivnit. Časová náročnost zasahuje velmi silně do osobního života. Pokud nechcete dělat starostu „údržbáře“, ale chcete pracovat svědomitě a naplno, pak na soukromé aktivity téměř vůbec není čas. Ale je to volba každého z nás a já tuto práci vykonávám s plným vědomím toho, jakou cenu za ni platím.

Fotbalový tým TJ Jiskra Rapotín

**LÉKÁRNA
NEMOCNICE ŠUMPERK**

Nerudova 640/41, 787 01 Šumperk
lekarna@nemocnicesumperk.cz
+420 583 334 542

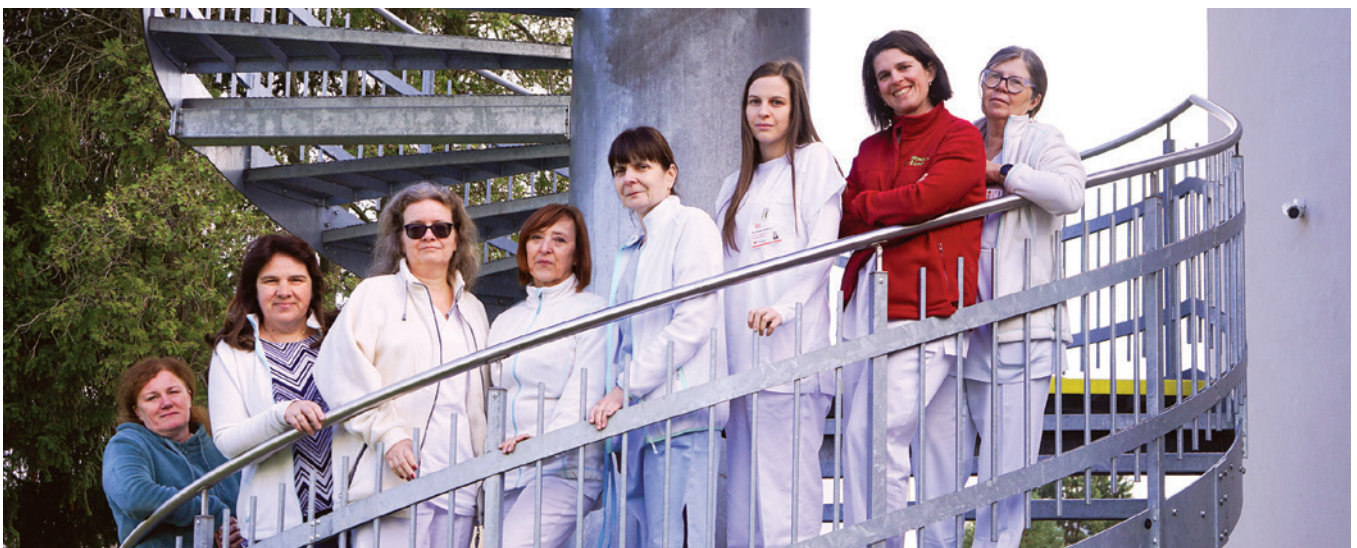

**LÉKÁRNA
NEMOCNICE ŠUMPERK II**

Slovanská 281/22, 787 01 Šumperk
lekarna2@nemocnicesumperk.cz
+420 720 808 518

Nový konziliární podpůrný a paliativní tým zkvalitní péči o vážně nemocné pacienty

Vyslyšet přání vážně nemocného pacienta, sladit jeho představy s možnostmi nemocnice, být mu oporou v těžkém životním období, nastavit a naplánovat další péči podle jeho přání a potřeb a pomoci v komunikaci s rodinou. Takové cíle si klade paliativní péče. Konziliární podpůrný a paliativní tým, který pečuje o vážně nemocné a jejich rodiny, nově vznikl také u nás v nemocnici.

O vážně nemocné pacienty se stará celý tým odborníků

Konziliární podpůrný a paliativní tým je složený z řady odborníků. Od lékařů, sester, zdravotně sociálních pracovníků až po psychologa, krizového intervenanta nebo nemocniční kaplany. V rámci ustanovení nového týmu vznikla i speciální pozice jeho koordinátorky, kterou zastává Mgr. Dagmar Remešová. „Smyslem našeho týmu odborníků je, aby nemocní, o které se staráme, a případně i jejich nejbližší rodinní příslušníci nemuseli vyhledávat v těžkém životním období zvlášť pomoc lékařů, psychologa nebo sociální pracovníce. V nemocnici jsme jim schopni tuto péči poskytnout komplexně, a ulehčit tak pacientovi a jeho blízkým už tak tíživou životní situaci,“ vysvětluje Dagmar Remešová.

Základním pravidlem, kterým by se pacienti podle ní měli řídit, je: „Raději dříve než později“. „O životě s nevyléčitelnou nemocí se dnes stále mluví spíše potichu. V okamžiku, kdy léčba nevede k vyléčení nebo je komplikovaná a náročná, může přitom mít včasná péče širokého týmu odborníků zásadní přínos pro pacienta i jeho rodinu,“ dodává nemocniční koordinátorka.

Nově ustanovený tým nabízí vysoce odbornou a zároveň citlivou podpůrnou péči. Je připraven pacientům i jejich rodinným příslušníkům naslouchat a podle jejich přání a potřeb nastavit další potřebnou péči. Součástí těchto služeb je například i pomoc s organizací „rodinných konferencí“. Jejich cílem je plánování a nastavení další péče o vážně nemocného a zajištění pomoci rodinám tuto péči zvládnout. Kromě psychologa nebo nemocničních kaplanů jsou součástí týmu i zdravotně sociální pracovníce. Ty například pacientovi či jeho rodinným příslušníkům pomáhají zorientovat se v systému státní sociální podpory a s vyřízením různých druhů dávek.

Se zlepšující se zdravotní péčí roste délka života a s ní i zájem o paliativní péči. Závěr svého života přitom prožívá v nemocnici až sedmdesát procent lidí. I proto se nemocnice rozhodla nový tým ustanovit s cílem nabídnout pacientům kvalitní péči i v závěru života nebo v případě léčby závažného onemocnění. „O péči konziliárního podpůrného a paliativního týmu může požádat lékař ošetřujícího týmu, pacient či jeho rodinný příslušník, a to vždy po dohodě s lékařem, který vypíše žádost o konzilium,“ uzavírá Dagmar Remešová.

Možná nikdo jiný nepomůže, musíte to být VY

Když z osmého patra svého panelového bytu zahlédla naše fyzioterapeutka Adéla Kašparová muže, který nešťastně upadl do rybníka, nemůže ven a lidé okolo se k pomoci příliš nemají, neváhala a vyběhla za ním do studené vody. Muže udržovala nad hladinou až do příjezdu městských strážníků, a tím mu zachránila život. Poděkování se jí dostalo nejen od policistů ten den na místě, ale zpětně také od spolku Bezpečný Šumperk a vedení naší nemocnice.

„Cestou jsem si v hlavě akorát sesumírovala, jak postupovat, abych muže zachránila. A že se asi budu muset svléknout, protože v oblečení, které mám na sobě, se mi bude špatně plavat,“ popisuje odvážná fyzioterapeutka. Poté, co doběhla k rybníku, se tedy svlékla do spodního prádla a vydala se muži na pomoc. Samotné se jí ho ven dostat nepodařilo a přihlízející lidé jí bohužel, navzdory jejím prosbám, nepomohli. A tak ho, i díky své dobré fyzické kondici, udržovala až do příjezdu městské policie nad hladinou rybníka sama.

„Rozhodli jsme se paní Kašparové za její odvážný čin poděkovat. Jsme na ni moc hrdí a nesmírně si vážíme toho, že máme v nemocnici takové zaměstnance, kteří se nebojí pro záchranu druhých nasadit vlastní život,“ říká náměstkyně pro nelékařské zdravotnické profese Mgr. Monika Žaitliková. Poděkovat a předat plaketu paní Kašparové za její statečnost přišel do nemocnice i zástupce spolku Bezpečný Šumperk, Bc. Pavel Veselý.

Ačkoliv byl čin paní Kašparové statečný a mnozí ocenili její odvalu, objevily se i negativní reakce. Na sociálních sítích fyzioterapeutce lidé vyčetli, že svou snahou o záchranu muže ohrozila svůj vlastní život. Paní Kašparová si však z těchto reakcí nic moc nedělá. Jestli ji ale něco trápí, tak skutečnost, že nebyla jediná, která tonoucího muže v rybníce zahlédla, přesto mu nikdo jiný nešel pomoci. „Celou noc jsem přemýšlela nad tím, co by se asi stalo, kdyby se v takové situaci ocitlo

například mé dítě. To by mu nikdo nepomohl? Myslím, že lidé by měli být všímavější, protože nikdy nevíme, kdy se dostaneme do situace, kdy i my budeme potřebovat pomoc neznámých kolemjdoucích,“ dodává statečná záchránkyně Adéla Kašparová.

Toto chování, kdy lidé bez reakce projdou kolem člověka v nouzi, pojmenovali psychiatři již v roce 1964 jako „efekt přihlížejícího“. V tomto roce byla mladá žena Kitty Genovese brutálně napadena přímo na ulici, kousek od jejího bytu. I když už byla noc, napadení vidělo 38 svědků. Jen jediný z nich útočníka okřikl, nic víc se ale nestalo. Útočník se po okřiknutí zalekl a na chvíli se stáhnul, když ale viděl, že nebohé Kitty nejde nikdo pomoci, k dívce se vrátil a zavraždil ji. Důvodem, proč tehdy nikdo mladé dívce nepomohl, měl být onen „efekt přihlížejícího“.

Ten říká, že když se člověk stane svědkem nějaké dramatické události, zasáhne v případě, že je u ní sám. Ale pokud je přihlížejících více, pravděpodobně si každý z nich řekne: „pomůže někdo jiný“. Někdy je to pravda, jako v případě naší odvážné fyzioterapeutky, někdy to ale nemusí vyjít. Pokud by se zrovna v tu chvíli Adéla Kašparová z okna nepodívala, muž by se pravděpodobně utopil. Proto na to myslete, pokud se někdy dostanete do podobné situace: jedněte, jako by kolem nikdo další nebyl. Možná nikdo jiný nepomůže, musíte to být VY.

V naší porodnici mohou maminky nově родit třeba i na gauči

Nemocnice objevují nový hit, který má ženám vyjít vstříc jejich požadavkům родit přirozeně a hlavně tak, jak si to samy přejí. Pod heslem „koza ven“ vybavují své porodní boxy pohodlným variabilním gaučem, který umožňuje родit v přirozenějších polohách než na zádech, a do celého procesu mnohem víc zapojuje i samotné tatínky nebo další osoby doprovázející maminky během jejich porodu.

První maminkou, která si náš porodní gauč „vyzkoušela“, byla paní Marie Mrkusová

A protože s trendy jde samozřejmě i naše nemocnice, zakoupila porodnický gauč také do své porodnice. V Olomouckém kraji je aktuálně jediná, která maminkám možnost родit na gauči nabízí.

Nový porodnický gauč dorazil z Velké Británie do Šumperka na konci dubna a svou premiéru zažil už krátce po vybalení. Pro svůj porod si ho vybrala paní Marie Mrkusová z Rapotína, která na něm porodila svého syna Františka. „Porodnice naprosto splnila moje očekávání, porodní asistentka se mi během porodu úžasně věnovala a vše bylo velmi příjemné. Porodní gauč je

oproti klasickému porodnímu lůžku mnohem stabilnější a je více variabilní, co se týká možností výběru různých poloh během porodu. První porod jsem absolvovala na porodním lůžku, v takovém polosedu, což jsem zpětně vyhodnotila, že pro mě bylo nevyhovující. U druhého porodu jsem chtěla zvolit jinou polohu, na to byl porodnický gauč ideální,“ říká teď už dvojnásobná maminka a dodává, že na šumperské porodnici, v porovnání s Prahou, kde tehdy přivedla na svět svou dcerku, oceňuje zejména její rodinné prostředí.

Primář gynekologicko-porodnického oddělení MUDr. Karel Huml je přesvědčen, že rodičky novinku uvítají: „Chtěli jsme nabídnout maminkám možnost porodit i jinak než na klasickém porodním lůžku. Obrovskou výhodou nového gauče je jeho variabilita a umožnění porodu v téměř jakékoliv poloze, kterou si rodička intuitivně zvolí, a to i za cenu určitého nepohodlí pro zdravotnický personál. V naší porodnici se dlouhodobě snažíme maximálně vycházet vstříc přáním rodiček, samozřejmě v rámci možností, které nám porodní sál nabízí. Věřím, že novinka v podobě porodnického gauče nám tyto možnosti ještě rozšíří.“

Nový gauč, jenž se například běžně používá v porodních domech ve Velké Británii, se skládá ze tří dílů, které lze různě polohovat. Rodičky na něm mohou během porodu trávit více času ve vertikálních polohách. Například se o gauč různě opírat, ať v předklonu nebo záklonu, mohou na něm klečet, být na čtyřech nebo ležet.

Porodnická pomůcka však nabízí mnoho dalších výhod. „Těšíme se, že do aktivního porodního děje budeme moci mnohem víc zapojit také tatínky. Ti mohou na novém gauči například maminku během porodu objímat v náručí a mohou být aktivní

součástí celého toho krásného procesu. To klasické porodní lůžko neumožňuje. Takže nejenže si žena může vybrat polohu, která je jí během porodu nejpříjemnější, a může родit tak, jak to instinktivně cítí, ale zároveň může být rodina od samého začátku při sobě,“ vysvětluje vedoucí porodní asistentka Mgr. Anna Holinková.

Primář Karel Huml zároveň upozorňuje, že родit na gauči není v žádném případě podmínkou, a že ženy budou mít ve volbě způsobu porodu v naší porodnici vždy na výběr. „Některé rodičky v závěru porodu dají nakonec přednost klasickému porodnímu lůžku, na němž se mohou lépe zapřít. To, že žena neporodí na gauči, není známka žádného selhání. Naopak má možnost volby té nejlepší polohy, která jí vyhovuje, a to je hlavní poslání gauče,“ dodává primář.

V Česku je porodnický gauč zatím novinkou. Vyrábí se ve Velké Británii, kde se běžně používá v porodních domech a centrech. Jako první v Česku ho začala využívat Fakultní nemocnice Ostrava. Naše porodnice je zatím jediná v Olomouckém kraji, která porody na gauči budoucím maminkám nabízí. Nákup i s dopravou gauče ze zámoří vyšel na téměř 170 tisíc korun.

KINEZIOTAPING

(tejpování) v těhotenství a po porodu

POMOC BUDOUCÍM MAMINKÁM I MAMINKÁM PO PORODU PŘI:

- ♥ **diastáze** (rozestupu) břišních svalů
- ♥ **podpoře hojení jizev** po císařském řezu
- ♥ **bolesti zad** (od krční páteře až po křížovou oblast)
- ♥ **bolesti sakroiliakálních** (křížokyčelních) kloubů
- ♥ **otocích** dolních končetin
- ♥ **poklesu nožní klenby**
- ♥ **podpoře** těhotenského břicha

Porodnice Šumperk, Pavilon A (3. patro)

www.porodnicesumperk.cz

Porodnice Šumperk T: +420 583 332 321 @ pomahame_na_svet

Děkuji šumperské nemocnici za to, že mě vrátila zpět do života

„Chtěl bych poděkovat všem doktorům, sestřičkám a sanitářům z oddělení ARIP za to, co dokázali, vrátili mě zpět do života a dali mi druhou šanci. Děkuji za jejich přístup, chování a péči. Nejen za sebe, ale za celou moji rodinu.“ Tak zněla zpráva, která nám před nějakou dobou přistála na sociální síti Facebook. Protože nás zaujala a zajímalo nás, jaký příběh se za ní skrývá, začali jsme pátrat. A příběh, který jsme odkryli, je vskutku dojemný.

Do našeho podcastového studia přichází dnes už manželský pár Zatloukalových a nesměle se usazuje. Má s sebou malou dcerku, která sedí mamince na klíně, zatímco tatínek začíná jejich příběh: „Všechno začalo v polovině prosince, kdy jsem dostal vysoké horečky. Známe to každý, pár dní si poležíme v posteli a není co řešit. U lékaře jsem pro jistotu byl, ale nic vážného mi nezjistil. Můj stav se ale nezlepšoval tak, jak jsem čekal, spíše naopak. Stále hůře se mi dýchalo, den před Vánocemi jsem byl už naprosto vyčerpaný.“ Paní Zatloukalová potvrzuje manželova slova a dodává, že když jí ten den napsal SMS zprávu, byl tak zmatený, že dostala

strach a zavolala mu z práce sanitku. Záchranáři ji tehdy ujišťovali, že ještě ten večer bude mít manžela doma. Netušili ovšem, jak moc se mýlí.

„V oboru anestezie pracuji již 24 let, a tak je práce s kritickými stavy můj denní chléb. Ovšem i když se jako zdravotníci setkáváme s těžkými stavy velmi často, nejsou to pro nás jen bezejmenné případy. Jsou to lidé, kteří v nás často zanechají hlubokou stopu,“ ujímá se slova primář oddělení anestezie, resuscitace a intenzivní péče (ARIP), MUDr. Marián Olejník, MBA. „I zdravý člověk může onemocnět. Ze začátku

to může vypadat jako banální viróza, která ovšem organismus zasáhne ve špatnou chvíli a vyvine se z ní těžký, kritický stav, což se stalo i u pana Zatloukala. Z obvyčejného virového zánětu se rozvinul oboustranný těžký zápal plic.“

Manželé Zatloukalovi společně s primářem Olejníkem skládají dohromady příběh, na který není snadné vzpomínat. Stav pana Zatloukala se i po jeho hospitalizaci nadále zhoršoval, a jak již bylo zmíněno, došel až do oboustranného těžkého zápalu plic, kdy kašlal krev, musel být převezen na oddělení ARIP a připojen k dýchacímu přístroji. Vánoce jeho – tehdy ještě – partnerka strávila s dětmi sama. „Chodila jsem za ním každý den. Bohužel bylo vidět, že se nezlepšuje, a zhruba čtvrtý den hospitalizace mi ráno volali do práce s tím, že ho uspávají,“ pokračuje dnes už paní Zatloukalová. „Když byl v umělém spánku, bylo to jednu chvíli opravdu zlé. Nevím, kolikátý den to byl, ale vím, že to byla středa. Přišla jsem za ním na návštěvu a podle informací od zdravotníků jsem pochopila, že to s ním nevypadá dobře. Dvě hodiny jsem u něj seděla, plakala a prosila ho, aby nás neopouštěl. Měla jsem pocit, že se s ním loučím,“ dodává.

V tom se slova ujímá pan Zatloukal a říká, že podvědomě každou návštěvu manželky vnímal. „Slyšet ji pro mě bylo velmi pozitivní, dodávala mi sílu dál bojovat. Myslím si, že i ve stavu, kdy jsem byl v umělém spánku, jsem vnímal přítomnost blízkého člověka. Podvědomě jsem věděl, že je tam pro mě a že musím být silný, abych se k ní mohl co nejdříve vrátit domů. Věděl jsem, že mám pro co žít,“ říká dojatě.

Vše se k dobrému obrátilo, a když jednoho dne přišla paní Zatloukalová na návštěvu, její manžel byl vzhůru. Ze začátku museli komunikovat pomocí tabulky s abecedou, brzy ale začal psát zprávy na telefonu a potom i mluvit. Za několik dní mohl být znovu převezen na standardní pokoj a nakonec i propuštěn do domácí péče.

„Pan Zatloukal strávil na dýchacím přístroji celkem čtrnáct dní. Nezdá se to, ale za ty dva týdny ztratí člověk mnoho svalů a síly. Rekonvalescence pak může trvat i rok. Takže zatím nejsme ještě úplně v cíli, ale bojujeme,“ popisuje primář Olejník.

Dnes už pan Zatloukal vypadá velmi dobře. Na první pohled byste nepoznali, že má nějaké obtíže. Jak ale sám uvádí, jeho dechové možnosti jsou zatím omezené. Chůze do schodů, ale i například vysávání bytu mu zatím dělá problém a musí si dávat přestávky. Nepřestává ale bojovat a všichni kolem něj mu drží palce.

„Díky vaší nemocnici jsme si mohli splnit to, co jsme si moc přáli, a na co by možná už nedošlo,“ usmívá se pan Zatloukal. S partnerkou se totiž nedávno vzali.

V podcastovém studiu panuje zcela jiná atmosféra než na začátku tohoto příběhu. Kdekdo musí zatlačit slzu dojetí. „Nemoci byly, jsou a budou. A naše nemocnice je připravena podat lidem pomocnou ruku. Neslibujeme zázraky, ale uděláme vše pro to, abychom pomohli lidem vrátit se zpátky,“ uzavírá nakonec MUDr. Olejník.

Den golfu s Nemocnicí Šumperk

Ve spolupráci s Golf clubem Rapotín se v sobotu 27. dubna konal první ročník Dne golfu s Nemocnicí Šumperk. Tato událost otevřela dveře široké veřejnosti, umožňující každému zájemci vyzkoušet si tento elegantní sport a překonat předsudky, že se jedná o sport bohatých.

Den golfu nebyl jen o základním seznámení se s pravidly a technikou golfových hry, ale také o zábavném doprovodném programu. Účastníci soutěžili o hodnotné ceny, procvičovali si postupy resuscitace s profesionály, konzultovali svou stravu s nutriční terapeutkou a měli možnost nechat si poradit protahovací techniky na míru od fyzioterapeutky. Program byl uzpůsoben také dětem, které

si mohly vychutnat prohlídku sanitního vozidla a vyřádit se na skákacích hradech či vyzkoušet balanční hry u stánku VZP.

Doufáme, že tento den otevřel dveře do světa golfu nejednomu účastníkovi, a věříme, že podobné akce budou i nadále inspirací k aktivnímu a zdravému životnímu stylu.

NEMOCNICE ŠUMPERK

V Olomouci jsme otevřeli novou kliniku MAPO care

V polovině února jsme spustili provoz nové kliniky MAPO care v Olomouci. Po Šumperku a Praze je tak Olomouc třetím městem, ve kterém se MAPO care nachází. Klienti nové moderní kliniky mohou prozatím navštívit ambulance ORL, revmatologie, dermatologie, ortopedie a jednodenní chirurgie. Najdete zde nejen špičkovou péči mnoha odborníků, ale v přízemí také prostornou a krásnou MAPO lékárnu.

Nejprve pacientům své dveře otevřela ambulance ORL a revmatologie. Obě ambulance již v Olomouci působily dříve, jednalo se tedy „pouze“ o jejich přestěhování do nového moderního prostoru. Začátkem března se k těmto ambulancím připojila ambulance dermatologie a od poloviny března své služby klientům nabízí také nová MAPO lékárna, která se nachází v přízemí budovy. Na začátku května ošetřily první pacienty rovněž ortopedická ambulance a ambulance jednodenní chirurgie.

Součástí kliniky je recepce, na níž vám náš milý personál pomůže s registrací i s objednáním na vyšetření. Zeptejte se na to, co vás zajímá. Naše sestřičky vám rády poradí. Jsme tu pro vás! Novou kliniku najdete v budově BEA Business Residence na tř. Kosmonautů 1338/1a v Olomouci.

Péče hrazená
ze zdravotního
pojištění

Rychlé objednání
bez čekání

Špičkový
personál

Příjemné
moderní
prostředí

Umělá inteligence dokáže zkrátit vyšetření magnetickou rezonancí

Díky rekonstrukčnímu algoritmu zrychluje poměrně zdlouhavé vyšetření a lékařům generuje obrazy s mnohem vyšším rozlišením. Řeč je o umělé inteligenci, která nově pomáhá lékařům naší nemocnice s vyšetřováním pacientů na pracovišti magnetické rezonance.

Tam, kde si lékaři nemohou detailně zobrazit části těla s pomocí rentgenu, ultrazvuku nebo počítačové tomografie, nastupuje magnetická rezonance. Skenovací technika nejčastěji pomáhá lékařům zobrazit vnitřní orgány lidského těla. V současné době jde o jednu z nejúčinnějších diagnostických metod, byť je poměrně nákladná. „Obecně lze říct, že se dnes používá k diagnostice různých onemocnění. Od neurologických přes ortopedická, kardiologická nebo onkologická. Často se používá k vyšetření mozku a míchy. Například pomáhá při diagnostice

mozkových nádorů, mrtvice, roztroušené sklerózy, epilepsie a dalších neurologických onemocnění,“ vysvětluje lékařka MR pracoviště MUDr. Irena Müllerová.

Vyšetření na magnetické rezonanci je poměrně zdlouhavé a kvůli vysokému hluku, připomínajícímu úder kladivem, za nímž stojí překlápění magnetických polí během vyšetření, také velmi nepříjemné. V Nemocnici Šumperk je magnetická rezonance nově vybavena technologií, která s pomocí umělé

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 25>

inteligence vyšetření významně zkracuje. „Jedná se o technologii rekonstrukce obrazu, poháněnou umělou inteligencí, která z hrubých dat generuje obrazy s vysokým rozlišením. V podstatě jde o to, že se obraz nasbírá rychleji a umělá inteligence ho umí následně díky rekonstrukčnímu algoritmu dopočítat. Program navíc dokáže velmi inteligentně odstranit šum z obrazů, což vede ke zvýšenému anatomickému a prostorovému rozlišení. V konečném důsledku tak umožňuje nejen rychlejší vyšetření pacienta, ale i výsledné obrázky jsou kvalitnější,“ popisuje Irena Müllerová.

Díky technologické novince tak pacienti stráví v magnetické rezonanci méně času. Ocení to zejména klaustrofobici, pro něž může být nehybné ležení v hlasitém tunelu hodně nepříjemným zážitkem. „Navíc když se doba skenování výrazně zkrátí, snižují se tím také šance na pohyb pacienta během vyšetření, čímž se potenciálně snižuje i riziko následných opakovaných skenů. Zároveň nám tato metoda umožňuje efektivněji tvořit tzv. 3D sekvence, které jsou v dnešní době pro hodnocení snímku magnetickou rezonancí téměř nutností,“ vyjmenovává další výhody technologické inovace Irena Müllerová.

O nasazení umělé inteligence v medicíně se ve světě intenzivně hovoří už několik let. Podle řady odborníků by v budoucnu právě umělá inteligence mohla zkrátit vyšetření na magnetické rezonanci tak zásadně, že by díky tomu mohlo dojít k značnému navýšení kapacity zdravotnického přístroje, který by tak za stejný čas mohl vyšetřit mnohem více nemocných. Například v naší nemocnici vyšetříme ročně na pracovišti magnetické rezonance zhruba pět tisíc lidí, kteří na vyšetření čekají průměrně asi dva měsíce. I tahle doba by se ale mohla v budoucnu právě díky využití umělé inteligence zkrátit.

Umělá inteligence pomáhá mimo jiné našim lékařům také s vyhodnocováním RTG snímků. Jako jedno z prvních zdravotnických zařízení v Česku jsme spojili síly s českou společností Carebot, jejíž asistenční software pomáhá hledat za pomoci umělé inteligence v rentgenových snímcích hrudníku různé nálezy. Tématu jsme se podrobně věnovali v předchozích dvou číslech našeho Magazínu.

„Tolerance a andělů není nikdy dost“ říká po padesáti letech služby v šumperské nemocnici prim. MUDr. Fügner mladší

Jméno Dušan Fügner je lékařským pojmem v šumperské nemocnici od 50. let minulého století. Starší generace si jistě vzpomene na vyhlášeného „drsňáka“, ale hlavně skvělého chirurga MUDr. Dušana Fügnera. Jeho pokračovatelem se stal MUDr. Dušan Fügner mladší. Věnuje se celou svoji kariéru urologii. Najdeme v šumperské nemocnici jeho pokračovatele v rodinné linii? Pojdme se zeptat MUDr. Fügnera, který v letošním roce dovrší padesátý rok své lékařské kariéry a zcela jistě patří mezi nejdéle sloužící lékaře v Šumperku.

■ *Padesát let v jedné nemocnici, to je docela slušná porce. Jak vzpomínáte na své začátky?*

Ve skutečnosti je moje pracovní kariéra ještě o sedm let delší. Řečeno s mírnou nadsázkou, šumperská nemocnice mě vychovala. Bydlel jsem s rodiči nejdříve v suterénním bytě v budově staré porodnice, dnešním pavilonu „F“. Později v Luční ulici kousek od nemocnice. Kolem mě byli od dětství samí lékaři, sanitáři a zdravotní sestry. Tehdy fungovala medicína tak, že otec měl dvě noci službu v nemocnici, pak byl jeden večer doma a pak zase dva dny ve špitále. Místo školky jsem jezdil se sanitáky a všichni kolem byli moji strejdové. Pak tu byly úžasné Boromejky. Řádové sestry bydlely tenkrát v budově, kde byla kaple, a já jsem byl jako dítě jediný „chlap“, který k nim měl přístup. Nejvíce mi utkvěla v paměti vrchní instrumentářka Stella. Řádové sestry byly naprosto oddané práci, kterou braly jako službu, byly vždy k dispozici, neměřily čas. Od té doby mám také k povolání sestry nekonečnou úctu. Bez nich by zdravotnictví nefungovalo. Boromejkám a dalším řádovým sestrám se komunistický režim v padesátých letech „odvděčil“ za nezištnou práci, kterou vykonávaly pro bližní, jejich internací v Bílé Vodě a dalších pohraničních kláštřích. Přitom jejich krédo již tenkrát bylo „snoubení akutní, následné a paliativní péče“. Nepřipomíná to náhodou dnešní trend naší nemocnice?

■ *Po takových zážitcích z dětství byla asi volba povolání jednoznačná.*

Bylo to tak. Rozhodnutí bylo v podstatě jednoduché, nic jiného jsem si nedokázal představit. Navíc jsem si práci v nemocnici vyzkoušel už jako student. Nejdříve jsem byl zřízcem

a „lapiduchem“, od druhého ročníku medicíny jsem už mohl pracovat jako zdravotní sestra. Vyzkoušel jsem si postupně všechno od nejnižších pracovních pater. Převlékal jsem postele, pracoval na sádrovně, naučil jsem se od sester šití a práci se všemi nástroji dokonce oběma rukama. Proto mám celý život úctu ke všem spolupracovníkům a znovu chci zdůraznit práci sester, bez kterých by nemocnice vůbec nemohly fungovat.

■ *Jaké řízení osudu Vás přivedlo k oboru urologie, ve němž letos dovršíte padesát let lékařské a primářské práce?*

Dokončil jsem studia na lékařské fakultě v Olomouci a Šumperk byla moje jasná volba. Vždyť jsem tady vyrostl. Urologie je chirurgický obor, který se v té době úspěšně rozvíjel, a já jsem se rozhodl mu plně věnovat. Jako lékař, jako primář oddělení a v současné době již pracuji na menší úvazek. Podařilo se nám za ta léta vystavět oddělení vybavené moderní přístrojovou technikou, ale také vysoce kvalitním odborným týmem s empatií a lidským přístupem k pacientům. Mám také radost z toho, že jsem mohl z vlastního rozhodnutí a bez obav předat primariát MUDr. Martinu Kaňovi, který vede oddělení ve stejném duchu i dále. Možná to zní v dnešní době zvláště, ale uvědomuji si, že s věkem přichází určité limity, sil nepřibývá, není ostudou si to přiznat a předat žezlo ve správném okamžiku.

■ *Lékařské povolání je krásné, životy zachraňuje a nemocné uzdravuje. Ale ne vždy se povede nemocného vyléčit... Jak se s takovou situací lékař vyrovnává?*

Omlouvám se všem za ten výraz. Ale časem nás ta situace „ošoupe“, odborně se tomu říká alostáza. Zpočátku je to zlé, když umře pacient na oddělení. Přestože lékař udělá vše, co

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 27>

Endoresekcce prostaty před 40 lety

Oslava 50. narozenin otce, MUDr. Dušana Fügnera st.

může, využije všechny dostupné možnosti, tak nakonec je stejně bezmocný přihlížející. Je to jeden z nejhorších stresů a není ho v tu chvíli jak ventilovat. Možná i proto se zabývám stresem a jeho řešením celý život. Nejhorší je ten chronický, opakující se, kdy člověk nemá možnost se z něj vzpamatovat. Vykřičet se, nadávat, brečet nebo utíkat pryč. Pak nastupuje takzvané „myšlenkové přežvykování“, kdy máte stres stále v sobě a donekonečna přemýšlíte stresující příběh. Taková situace snižuje imunitu uvnitř těla, ale také odolnost na negativní vlivy okolního světa. To je nebezpečné úplně pro každého. Je třeba najít způsob, jak se s tím vyrovnat. S kolegy, přáteli, s rodinou nebo odbornou pomocí, a jak jsem zmínil, pomůže i čas a životní zkušenost.

■ *V návaznosti na předchozí téma si dovoluji položit skutečně intimní otázku, samozřejmě pokud budete chtít odpovědět. Prožil jste možná důsledky stresových situací sám na sobě, absolvoval jste nedávno náročnou operaci, pro kterou jste si vybral naši nemocnici. Chcete se o tento příběh s námi podělit?*

Ten nepříjemný akutní stav má do značné míry kořeny v mém chronickém onemocnění, jímž je zúžení míšního kanálu. To mě provází celý život a stává se velmi často, že se všechny nekomfortní situace, které člověk pocítí, svádí na tu jedinou diagnózu. Tak jsem přecházel různé bolesti, pak už pracoval jen pod prášky a teprve pak jsem skončil na CT. Na něm se objevily těžké zánětlivé změny na tlustém střevě. Takže následovalo histologické vyšetření, jehož diagnóza byla bohužel nepřekvapivá. Jediným řešením se ukázala operace. V tu chvíli jsem si uvědomil, jak důležité je pro zvládnutí takové situace rodinné zázemí. Od počátku za mnou pevně stálo rodinné lékařské konsilium, kterému „velela“ moje manželka, také lékařka, Irena, a všichni se společně podíleli na plánu mého uzdravení. Nebýt trvalé podpory mé manželky Ireny, i můj odborný život by se možná odvíjel jinak. Vydržela toho se mnou hodně.

■ *V takové chvíli si každý člověk klade stejnou otázku. Kde se nechám operovat a léčit, abych měl záruku úspěšného výsledku? Nejspíše nějaké vyšší pracoviště? Olomouc, Hradec, Praha?*

V tu chvíli jsem si hlavně sám uvědomil, jak těžké je to rozhodování pro každého pacienta. Možná budu trochu za exota,

ale odmítl jsem utíkat někam do fakultní nemocnice. Mám důvěru k lidem, s nimiž pracuji tady, v Šumperku. Požádal jsem tedy, aby operaci provedli moji kolegové. Měl jsem k nim plnou důvěru, to je nezbytným základem k úspěšnému léčení. Dostalo se mi skvělé péče a jsem vděčný všem, kdo se na ní podíleli. Na druhé straně úplně chápu, když se někdo rozhodne jít na operaci jinam. Ale já jsem tady doma a vím, co moji kolegové umí. Byla to jasná volba. Někteří lidé by byli nejraději, aby jim i vodní kýlu operoval profesor z fakultní nemocnice. Ale co když to už pět let nedělal? Ale zato má v týmu mladého šikovného kolegu, který to dokáže mistrovsky a dělá to několikrát za den.

■ *Pojďme po tomto vážném tématu trochu odbočit od medicíny a náš rozhovor odlehčit. Jméno Fügner je zvláště sportovní veřejnosti a historikům známo od doby založení Sokola. Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner jsou považováni za zakladatele české vlastenecké tělovýchovy. A podle Google vyhledavače není osob jména Fügner v České republice mnoho. Naskýtá se tedy otázka, zda jste v nějaké příbuzenské linii k zakladateli Sokola? (Smích..)* Musím se přiznat, že jsem se touto otázkou před časem zabýval a dospěl jsem k docela zajímavým informacím. Nejdříve se musím zmínit o tom, zarytí vlastenci prominou, že Tyrš a Fügner byli představiteli spíše německé části obyvatelstva tehdejšího Rakousko-Uherska, což není nic divného. Nicméně zásluhu o založení Sokola, který se později stal symbolem českého vlastenectví, jim nikdo nevezme. A pokud se týká mé cesty rodokmenem, tak ta skončila nikoliv u Jindřicha Fügnera, ale u jeho bratra. Takže ano, pocházíme ze stejného rodu, jenom z jiné větve. Celkem je mužů s příjmením Fügner v naší zemi šest. A úplně náhodou jsem se při studování této historie dozvěděl, že u zrození Sokola stála ještě třetí osoba. Rytíř Mornstein byl tělocvikář a nadšený sportovec, známý tím, že uměl veletoc na hrazdě ještě po šedesátce, ale byl hlavně mecenášem, který podporoval zakladatele a Sokol finančně. Byl také prapředkem současného majitele bludovského zámku. A aby nebylo těch náhod a legráček málo, bydlíme v Zábřehu v Sokolské ulici, přímo naproti sokolovně.

■ *Vratme se od sportovního rodokmenu zpět do zdravotnictví. Co byste jako jeden z lékařských nestorů šumperské nemocnice vzkázal svým následovníkům, mladým lékařům, kteří přebírají žezlo po předchozích generacích?*

Zkusím být stručný, abych nezabředl do mentorování. Vážme si zdravotních sester, kdyby ty vstoupily do stávky, tak špitály můžeme zavřít. Mladým chirurgům bych chtěl vzkázat, aby nikdy neupadli do rutiny. Ke každé, i banální operaci je třeba přistupovat s pokorou, jako by to byla ta první. Jen tak je možné se vyhnout zbytečné chybě. Na druhé straně i lékař je jenom člověk a chyba se může stát i při největší snaze ji eliminovat. Pak je třeba se z ní poučit, sdílet zkušenosti s ostatními a udělat vše pro to, aby se už neopakovala. V chybách a jejich poznání je velký potenciál, kdyby nebylo chyb, nebyla by evoluce. Ne nadarmo je mojí nejoblíbenější učebnicí „Complications of Urologic Surgery“. Primář také není bůh, jeho role je

srovnatelná s každým vedoucím provozu ve fabrice. Jen má obrovskou odpovědnost a je třeba, aby dal prostor k rozvoji lidem kolem sebe. A na závěr, nejdůležitější vlastností lékaře i primáře je empatie. Nemůžeme se chovat jako protektoři, pracujeme s lidmi a ke své práci je potřebujeme. Tolerance a andělů není nikdy dost.

■ *Na úplný závěr jsme si schovali otázku, která je zároveň odpovědí na nevyjasněnou záhadu z úvodního odstavce. Na co jste skutečně nejvíce hrdý ze všeho, co jste zanechal za celou svoji kariéru v šumperské nemocnici?*

Není jednodušší otázka ani odpověď. Za nejdůležitější považuji získání mé dcery a pokračovatelky rodu v lékařském povolání MUDr. Ireny Müllerové pro tuto nemocnici, kde pracuje na radiologickém oddělení. Je to moje hrdost i radost zároveň.

Tady je mi nejlépe - doma „v šupni“

Poslední Fügneri na Moravě

Promoce dcery, MUDr. Ireny Müllerové

Každý měsíc nám od pacientů dorazí mnoho poděkování. Ať už elektronicky, klasickou poštou nebo přes sociální sítě. Rozhodli jsme se některá z nich pravidelně zveřejňovat také v našem Magazínu.

”

Vážení, ráda bych vyjádřila svou vděčnost za perfektně provedenou operaci kyčle a skvělou následnou rehabilitaci, které jsem podstoupila ve Vaší nemocnici. Poděkování bych chtěla vyjádřit zejména panu primáři MUDr. Debremu, který provedl operaci, a rehabilitačnímu týmu na lůžkovém oddělení pod vedením pana primáře MUDr. Vilhelma. Díky odbornosti, péči a lidskému přístupu rehabilitačních sester jsem se cítila v pohodě, která pak přispěla k rychlejšímu uzdravení. Opravdu si vážím jejich úsilí a profesionality. Je skvělé vědět, že v naší nemocnici pracují lidé odborně na výši. Ortopedické i lůžkové rehabilitační oddělení si zaslouží uznání a důvěru pacientů, a já si vážím toho, že jsem mohla být součástí vaší péče. Ještě jednou děkuji za vaši kvalitní práci.

”

Chtěla bych vyjádřit pochvalu celému oddělení chirurgie a byla bych ráda, když by o tom byli informováni. Péče byla až nadstandardní, personál reagoval na mé nepohodlí, bolest, na mé doplňující otázky. Všude bylo dbáno na hygienu, ať už mě jako pacienta nebo i na čistotu prostředí. I se spolupacientkami, kdy některé z nich měly mentální nebo fyzický handicap, bylo z pohledu mě jako jiné osoby jednáno s úctou a pochopením. Ještě jednou veliké díky.

”

Na lůžkovou rehabilitaci jsem byl přeložen pátý den po operaci z ortopedie. Byl jsem nadmíru spokojen. Velice vstřícný personál s profesionálním a lidským přístupem k pacientovi. Po deseti dnech operovaná kyčel rozzcvičena nad mé očekávání. Dnes to je necelý měsíc od operace a mohu se pohybovat s lehkou oporou o jedné francouzské holi a maličké vzdálenosti zvládám i bez opory. Veškeré práce doma i venku vykonávám bez velkého omezení. Myslím, že lůžková rehabilitace byla lepší volba než lůžko. Rehabilitace zde byla velice intenzivní a hlavně díky fyzioterapeutkám paní Kašparové a Voráčové opravdu úspěšná. Děkuji nejen jim, ale i prim. MUDr. Tomáši Vilhelmovi a celému kolektivu za jejich obětavou práci. Jsem přesvědčen, že otevření tohoto oddělení je pro nemocnici velkým přínosem a má budoucnost. Mě jako bývalého zaměstnance nemocnice to těší o to víc. Ovšem je nutné také připomenout, že pacienti musí mít zájem aktivně spolupracovat a sami se snažit o zlepšení zdravotního stavu.

”

Chtěla bych vám touto cestou znovu poděkovat za veškerou péči, kterou jste nám věnovali. Rodila jsem u vás čtyřikrát a vždycky bez problému. Pan doktor Hejl a pan doktor Hansel jsou úplně top.

Při odchodu jsme dostali dáreček. Lindička se sice narodila na konci ledna, ale poslední dny bez něj neusne, takže vám děkujeme za vše, jste úplně top tým!

POMŮČKA: ABAK, ABOK, ALANI, ANAJ, BAHIAS, BOX, OERSTED, SUCRE, SIC	AMERICKÁ KOMERČNÍ TELEVIZNÍ SÍŤ	ČLEN AFRICKÉHO KMENE	1. DÍL TAJENKY		SPOJENÍ	NEJLEPŠÍ JAKOST	MUŽSKÉ JMÉNO (9.5.)		RISKOVÁNÍ	PLATIDLO V MACAU		HOSPO- DÁŘSKÉ NOVINY (ZKR.)	ŠÁLENÍ		ROHLÍK, HOUSKA, CHLEB = ...	PŘÍČNĚ RAZENÁ DULNÍ CHODBA
OZNAČENÍ NAŠI MĚNY				OSTRO- STRELEC (ZAST.) ZLUTOHNĚDÉ BARVIVO				HEYERDAH- LUV ČLUN			BRUMENDO VE ZPĚVU MĚSTO VE FRANCII				PIANISSIMO (HUD. ZKR.)	
STAVĚT								ŽENSKÉ JMÉNO (4.4.) INIC. VÝTVARNÍKA DEJNEKA							NÁZEV PISMENE Ř ČÁST OBCE KAMEN	
STROFY						VŮDCE ARGO- NAUTU REČKÝ BŮH VÁLKY						CHLADNÉ ZBRANĚ OTLUČENO				
	CIZO- KRAJNÝ KEŘ	ZACHRČENÍ EVROPAN			ARCHITEK- TONICKÝ PRVEK FRANCOUZ- SKÝ PROZAİK					ČÍNSKÁ STOLNÍ HRA MINERÁL			ELEGANTNÍ SEMENÁŘ- SKÝ PODNIK			
MINIMÁLNÍ INHIBIČNÍ KON- CENTRACE (ZKR.)				DĚDIČNÁ VLOHA ORGANISMU SÍDLO V BELGII				ČI JMÉNO SAMPRASE							VELKO- OBCHOD (ZKR.) 2. DÍL TAJENKY	
UMĚLCOVA PRACOVNA								OPTICKÝ PŘÍSTROJ MEXICKÝ STÁT								
KOŽÍ KŮŽE							OBJEVITEL HLINIKU LAČNIT								ÚTRŽEK NEČEHO	CITO- SLOVCE RADOSTI
AMERICKÝ REŽISER (WOODY)						POTĚ VLÁDCE					PLODY NAŠE DOLY					
	ŘÍMSKÝ 1550	RUBIKOVY INICIÁLY NEMOCNIČNÍ ODDELENÍ			DĚTSKÁ HRA HOD							LIBYJSKÝ PRŮSMYK NĚMECKÝ Z				
ANGL. BLÁZNIVÝ				ANIMOVANÁ VČELKA HLAS HODIN				MODEL SPOTŘE- BICŮ BOSCH AFRICKÁ ANTILOPA					ITALSKÁ REKA KŘUP			
BÝVALÍ OPRAVÁŘI ROZBITÝCH HRNCŮ									SKRZ MLÁDE DRAVĚHO PTÁKA						VRANIK	OZVĚNY
LÉZT (NÁŘEČNĚ)					OSAMOCENO OSTROV V CHORVAT- SKU						HILAVNÍ MĚSTO BOLIVIE CIVĚT (SLANGOVĚ)					
	ŠTVANCI	INIC. HERCE KOSTKY VLÁMSKÝ MALÍŘ			KIPLINGOVY INICIÁLY REALITNÍ KANCELÁŘ (ZKR.)		DŘÍV (ZAST.) ANGL. DŘEVO					ANGL. BROSKEV HUDEBNÍ SOUBOR				
PRUDKÝ DEŠT							ČÁST VELKÉ BRITÁNIE ZTROSKO- TANÁ LOĎ						ZNAČKA HEKTOPAS- CALU VYUŽÍVAJÍCÍ ATOM			
OSTROV V JADER- SKÉM MOŘI						ODBUJENÁ FETUS									PŘÍKLONKA	KÓD JEMENU
VODUŠKA					MALAJSKÉ PLAVIDLO SLOVENSKÝ BÁSNÍK					HOTELY NA KOLECH POLSKÁ POLITICKÁ STRANA						
SPOJKA				OPAK ZÁPORA VYHR- NOVATI					VÝSMĚSNÉ DÍLO ODDĚLENÝ PROSTOR							
OZNAČENÍ LETADEL MAROKA			JEDNOTKA CHŮZE ZMRZLÉ KUSY VODY					JEDNOTKA INFORMACE VÍŘENÍ BUBNŮ				MOJE NASOLENÁ VEPŘOVÁ PŮLKA			SARMATI	OBEC V PARDU- BICKÉM KRAJI
ZEMĚ V EVROPE							TYP SLOVO- SLEDU NĚMECKÝ TY				ZASAHOVAT OSTRÝM PŘEDMĚ- TEM DOLEJ					
	DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY (ZKR.)	VYSOKÁ KARTA JAKO PODLE				FRAN- COUZSKÝ DESET ČÁST KOLA				ABSENCE OCHOTY TELEVIZNÍ NOVINY (ZKR.)						
DOMÁCKY DAGMAR					ČAPKOVO DRAMA 1000 M = 1 ..				PÍPAVAT NÁZEV HLÁSKY S							
MĚLKÁ							DRNKAČÍ NÁSTROJ							MANŽELKA JOHNA LENNONA		
CITO- SLOVCE PODIVU			MEZINÁ- RODNÍ MĚNOVÝ FOND (ANGL. ZKR.)				LETNÍ SEMESTR (ZKR.)			SUMERSKÝ VELEKNĚZ			NEOBY- ČEJNÝ JEV			

NEMOCNICE ŠUMPERK

I VY MŮŽETE SPOJIT PRÁCI S POSLÁNÍM

Přidejte se k nám.

NABÍZÍME PRACOVNÍ UPLATNĚNÍ PRO:

Podpora profesního vzdělávání
a rekvalifikace je pro nás samozřejmostí.

www.kariera.nemocnicesumperk.cz

Nemocnice Šumperk a.s.
Nerudova 640/41, 787 01 Šumperk

